

3x3 NOMETNE TĒRVETE

2024. gadā no 20. augusta vakara līdz 25. augusta rītam

Avīze

Mīlie trīsreiztrīsnieki!

Gads tuvojas beigām un ar gandarījumu varam atskatīties, ko esam šogad padarījuši Tērvetes 3x3 nometnē. Vai atceraties, kāda bija pirmā nometnes diena, kad pie mums atnāca orkāna pēdēji lieti no Atlantijas okeāna? Bija vēss un drēgns— grūti noticēt, ka augustā varētu būt tikai 10°C, taču pie mums bija atbraukušas trīs ieviržu vadītājas, kā arī Latvijas vēstnieks Kanādā Kaspars Ozoliņš, un bija laiks atklāt nometni. Atklāšanu noturējām ēdamzālē un tūlī pēc brokastīm devāmies uz ievirzēm. Laiks ar katru dienu kļuva siltāks un saulaināks un pēdējā dienā jau bija veseli 22°C, taču daļbnieku garstāvoklis vienmēr bija saulains, neatkarīgi no laika apstākļiem.

Kā tas mēdz būt 3x3 nometnēs, dienas pagāja ātri un intensīvi. Sestdienas nometnes darbu izstādē varējām aplūkot un novērtēt, cik radoši un bagāti esam strādājuši. Vakariņās mūs gaidīja īpaši grezns aukstais galds un visi sajūtāmie īpaši lutināti. Tradicionālais noslēguma vakars ar ieviržu priekšnesumiem notika pēc vakariņām arī pie ēdamzāles. Tas ieilga, jo visi ieviržu vadītāji bija nopietni ņēmuši lūgumu paskaidrot pārējai nometnei, ko viņi šajās dienās darījuši. Noslēgumam sekoja skaists ugunsкура vakars ar dziedāšanu līdz agrai rīta stundai. Jāpiezīmē, ka pats ugunskurs vēl dega svētdienas brokastu laikā, jo Krišs bija uzbūvējis īpaši masīvu malkas būvi šim vakaram. Ceru, ka šis izdevums palīdzēs jums atminēties šīs skaistās kopā pavadītās dienas un domāt par nākamo reizi, kad varēsim tikties 3x3 nometnē!
—Sirsnībā, Dace

Ievadam ...

Kopš dibināšanas 1981. gadā Garezerā ASV, vairāk kā 42,000 dalībnieku pulcējušies gadskārtējās 3x3 nometnēs, lai stiprinātu savu latvietību, veidotu draudzības un audzinātu bērnus latviskā garā. 3x3 nometne ir iekļaujoša vide, kurā ikviens ir sirsnīgi gaidīts. Tā piedāvā vispusīgu latvisku mūžizglītību visām paaudzēm, kas veltīta latvisko zināšanu paplašināšanai, latvisko ģimeņu stiprināšanai, latviskās kopības veicināšanai un latvisko draudzību sekmēšanai.

Statistika šoreiz

Vecuma grupa	Skaitis
2-6	10
7-12	7
13-17	1
18-29	7
30-39	14
40-49	8
50-59	6
60-69	5
70+	23

Dzīves vieta	Skaitis
Otava-Montreala	42
Toronto-Hamiltona	29
Citur Ontario	7
Latvija	4

Zem 40 g.v.	47.5%
40+ g.v. dalībnieku	53.7%

Vadības loks un ieviržu vadītāji

Ievirzes

Elīna Pinto ar politikas ievirzi

Vai Latvija ir maza vai liela valsts? Vai politikā vērtība ir naudai vai cilvēkam? Vai Latvijas tauta ir sašķelta vai saliedēta? Vai diaspora ir Latvijā noderīga vai arī iederīga? Ar balsojumu par šādiem "neiespējamās dilemmas" jautājumiem ik rītu sākām politikā ieinteresēto tērvetiešu sarunas Politikas ievirzē. To koordinēja Viesturs Zariņš, vadīja Elīna Pinto un viesos uzņēmām arī Latvijas vēstnieku Kanādā Kasparu Ozoliņu. Politikas ievirzes balsojumos piedalījās padsmi nometņotāji un visus balsojumus pavadīja arī aktīvas diskusijas.

Šī nedēļa bija ļoti zīmīga mūsu sarunām, jo atzīmējam gan 33 gadus kopš Latvijas neatkarības pilnīgas atjaunošanas un Ukrainas neatkarības pasludināšanas, kā arī 85 gadus kopš Molotova-Ribentropa pakta un 35 gadus Baltijas ceļam. Tāpat kā toreiz mēs visi ar Latviju un brīvību sirdī 23. augustā sadevāmies rokā, pieminējām padomju represiju upurus un apliecinājām savu spēku un spītu iestāties par brīvību gan mūsu Latvijā, gan arī Ukrainā.

Mūsu diskusijās apskatījām Latvijas vietu ģeopolitikas vētrās un to, cik labi Latvija var tajās kuģot vai pat mainīt vēstures kursu, pateicoties dalībai Eiropas Savienībā un NATO – nu jau veselus 20 gadus! Pavisam drīz Latvijai tas būs jāapliecina, vadot savu otro prezidentūru ES Padomē, kā arī, cerams, pievienojoties ANO Drošības padomes locekļu skaitam. Latvijas vēstnieks mudināja katru no mums būt arī Latvijas vēstnešiem, lai atbalstītu šos un citus Latvijas ārpolitikas un drošības mērķus.

Otrās dienas tēma bija "politikas vērtībkods". Tajā apskatījām Latvijas politisko partiju karti un to nostājas dažādos aktuālos jautājumos. Lai virzītos uz priekšu, ir svarīgi mērīt veiksmi un izprast, kur tieši iepaliekam – tāpēc apskatījām Latvijas vietu dažādos starptautiskos indeksos. Elīna arī stāstīja par jauniem veidiem, kā mērīt politikas spēju uzlabot cilvēku dzīves kvalitāti. Roberta Kenedija vārdiem, IKP mēra visu, izņemot to, kas dod dzīvei jēgu. To šobrīd cenšas mainīt "labbūtības ekonomikas pieeja" un jauni starptautiskie indeksi (sociālā progresa, "labas valsts" indekss u.c.).

Trešajā – Baltijas ceļa – dienā apspriedām to, cik saliedēta ir Latvijas tauta. Kādas ir plaisas mūsu sabiedrībā - tikai etniskas vai arī ekonomiskas, reģionālas, paaudžu? Kā Krievijas dezinformācija tās saasina un kā to novērst? Skatījāmies Re:Baltica seriāla "Šķelšanās" trešo sēriju par Daugavpili un apspriedām Providus pētījumu "Sabiedrības saliedētības radars" un pētījumu "Brīvības sēkla sašķeltā sabiedrībā". Uz pozitīvas nots mums ļāva palikt lielais cilvēku skaits, kas tajā apliecinājis vēlmi viņu bērniem dzīvot tieši Latvijā.

Ceturtajā dienā vēl lielākā pulkā spriedām par to, kādi esam mēs paši – latvieši no visas pasaules – un kāda ir mūsu loma Latvijā. Cik labi organizējamies un uzturam latvietību no paaudzes paaudzē, kas ir kopīgs un kas – atšķirīgs dažādām emigrācijas paaudzēm un kontinentiem. Skaidrs ir viens – Latvija mums visiem ir viena un vienīgā! Tērvete Zemgalē un Tērvete Kvebekā – tās ir vietas, kur būt latvietim ir vienlīdz svarīgi. Un tāpēc mums jāturas kopā, lai Latvijai esam ne vien noderīgi, bet arī piederīgi un iederīgi.

Tradicionālā dziedāšana

Tradicionālās dziedāšanas ievirze ir atnesusi lielu prieku kā vadītājai, tā dalībniekiem. Domājot, ko piedāvāt, gribējās, lai tā būtu tradicionālā daudz balsība un arī vienbalsība, kas izrādījās grūts uzdevums, jo dažiem dalībniekiem gribējās veidot daudz balsību arī unisona dziesmā. Tas nāk no korī dziedāšanas pieredzes. Pirmā diena vairāk tika veltīta izvēlēto melodiju stilistikas īpatnību apguvei sarunu veidā. Stāstīju, cik svarīgs ir teksts, saturs, par ko dzied. Runājām par skaņveidi, kā sākt, kā paņemt toni, kā justies ērti, cik svarīgi ir dziedāt pa savam, atklāt savas balsis tembru/krāsu, justies brīvi elpošanā. Skaņveidei svarīgi nepiepūlēties, lieki nevirinot žokli, ļaujoties savam iekšējam spēkam. Parasti saviem audzēkņiem saku: “Aizliegts censties!”, un to pašu teicu arī ievirzes dalībniekiem.

Dziedājām Lejaskurzemes garo saucienu no Bārtas “Bērziņš auga ceļmalā”, kur cilvēki iepazīna burdonu—velkošo balsi, un kā ir vienam saukt vai būt teicējam. Lejaskurzēmē pēc kārtas tiek dziedāti vairāk leiši, kam seko garais sauciens. Mēs paspējām apgūt vienu no leišiem “Dziedātāju māsu devu”, kur atkal ir viena priekšdziedātāja. Cilvēki uzdrošinās! Tas mani

priecē. Tad dziedājām arī Ziemeļlatgales daudz balsību ar augšējo piebalsi. Iepazinām Latgales vokālo stilistiku ar plašumu un nelielu “piebraucienu”. Vienbalsīgā dziesma ir no Zemgales, no teicējas Līnas Ernas Hermīnes Kuģes repertuāra, un dalībnieki sajuta atšķirību, kā skan melodija, kad stāsta tās teksta jēgu, nevis vienkārši izpilda. Dalībnieki arī vēlējās pamācīties kādu līgotni, lai nākamgad Tērvetes Jāņos varētu labāk justies. Paldies ikkatram ieinteresētajam, motivētam, zinātkāram dalībniekam!

Mazlācīši un Pusreizpus

Viens no daudzajiem 3x3 nometnes brīnumiem ir piedzīvot bērnu atplaukumu, kad trīs paaudzes darbojas kopā. Šogad 17 bērni starp divu un divpadsmit gadu vecumu piedalījās ne tikai īpaši izplānotās bērnu nodarbībās, bet vairākkārt varēja arī izmēģināt ievirzes kopā ar pieaugušajiem. Mēs pārsteidzoši daudz paveicām četrās dienās!

Neņemot vērā, ka pirmā diena bija pamatīgi lietaina un vēsa, mēs iesildījām balsis ar rīta dziedāšanu ģitāras pavadījumā. Turpinājām ar stāstu “Zem Sēnītes”, kuru spējām labi izprast, jo turpat ārpus nojumes durvīm, lietus pabarotas, bekas auga straujā tempā. Rokdarbos bērni paši zīmēja latviskos rakstus, izveidojot savas personīgās rakstu grāmatiņas, un lielie bērni tad pielietoja zināšanas par rakstiem, lai uzzīmētu metus savām grāmatzīmēm un atslēgu piekariņiem ādas darbos.

Pēcpusdienā metāties pasaku pasaulē. Ģērbām kostīmus un iejutāmies lomās, iztēlojot Sprīdīša piedzīvojumus. Kā bērni dzīvoja līdzī un jūsmoja par katru jauno tēlu un notikumu! Kopīgi sanāca liela atelpa un milzīgi aplausi, kad Sprīdītis uzvarēja velnu un pārnāca atkal mājas.

Otrajā rītā kad lietus bija pierimis, pēc dziedāšanas un pasakas devāmies laukā mācīties spēlēt disku golfu. Rokdarbos bērni ar dzijām sapina rokturus īpaši izgatavotām lina “Sprīdīšu somiņas”, lai katram būtu, kur glabāt nometnes brīnumus. Lielākie bērni piedrojas filcēšanas nodarbībai ar lielu aizrautību. Pēcpusdienā devāmies uz mežu! Savācām garākos, izturīgākos kritušos zarus, lai celtu kopīgu patversmi. Mācījāmies kā salikt rokas un pūst starp īkšiem, lai sanāktu putnu dziesma.

Trešajā rītā saulīte jau stipri spīdēja un jutām, ka būs riktīgi karsta diena. Meklējām kociņus un ar diegu pinām dievactiņas. Rokdarbos ar adatu un diegu šuvām latviskus rakstus. Rullējām bišu vaska sveces. Pēcpusdienā lielie bērni cītīgi piestrādāja, lai pabeigtu savus ādas darbus, kamēr mazākie izmēģināja smieklu jogu. Pēc tam ar plikām pēdām devāmies “baskāju takā”. Turpat Tērvetes nometnes pagalmā pastaigājoties, izjutām apbrīnojamu dažādību caur savām pēdīnām — mīksta zālīte, sakaltusi zālīte, sūnas, akmeņi, koka skaidas, saknes, vēsas un cietas smiltis ceļā, siltas un mīkstas smiltis spēļlaukumā, koka dēļi, skujuas un pat dubļu peļķes! Pēc tam jutāmies tik brīnišķīgi nomazgājot pēdiņas vanniņās.

Pēdējā rītā jau braši dziedājām, gatavi uzstāties ar savām mīļākām dziesmām noslēguma vakarā — “Iestādīju baltu pupu” un “Seši mazi bundzinieki”. Gleznojām ar ūdenskrāsām un pabeidzām savus šūšanas darbiņus.

Pēcpusdienā vēlreiz devāmies uz mežu, šoreiz lai mācītos, kā lietot kompasu. Pa ceļam sanāca ilgāku laiku pavērot, kā bebrītis peld un nirst, lai iekļūtu savā mājiņā. Vakarā pēc noslēguma koncerta baudījām zvaigžņotās debesis un dziesmoto Tērveti pie lielā ugunsкура. Paldies par kopābūšanu! Līdz nākamai reizei! —Diāna Briede

Mazlācīši un Pusreizpus

Mazlācīši un Pusreizpus

Mazlācīši un Pusreizpus

Rotkalšanas ievirze

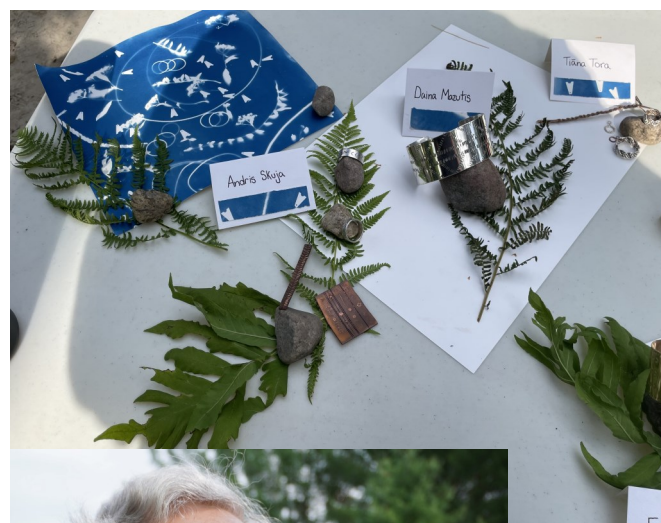
Rotkalšanas ievirzi "Pirmie soļi rotkalšanā un latvisko gredzenu valstībā" ļoti sekmīgi novadīja Toronto rotkale Crystal Rasa. Talkā nāca palīgspēki Normunds Goba un Māra Goba. Ievirzē čakli strādāja 11 dalībnieki, darinot gan gredzenus, gan aproces, gan kulonu, no sudraba, vara vai bronza. Dalībnieki papildināja savas zināšanas par latviskiem rakstiem, ko pielietoja savos darbos, kā arī mācījās, kā zāgēt, pīt, vīlēt, kalt, formēt, lodēt, pulierēt. Bija interesanti, cik daudz radošu ideju dalībniekiem, kaut gan ne vienmēr iespējams tos realizēt gluži tā kā iedomāts! Darbnīcā baudījām jauku, strādīgu un radošu gaisotni, kādreiz ar daudziem trokšņiem, bieži dziļās pārrunās, meklējot kādu atrisinājumu, citreiz klusākos brīžos, klausoties latvisko mūziku. Lai gan dalībniekiem ne vienmēr viss ritēja kā bija iecerēts, tomēr beigu beigās visiem ieguva lielu gandarījumu par pašdarinātām rotām!

Ievirzes dalībnieks Mārtiņš Sausiņš izteicās šādi: Bija liels prieks! Vecuma dienās beidzot uztaisīt sev gredzenu 11 gramu smagumā! Sarežģīts darbs un visu laiku mācīties, jo taču gribētos atkārtot to, ko esi mācījies un ieguvis. Iemācījos ieplānot, būt mazāk sarežģīts, jo tas izmaksās darbā, kā arī laikā. Rokdarbs ir tieši tas, kas ir roku darbs ar iemaņām un kontroli. Vai tas būtu terapija? Noteikti un, protams, klejoju atpakaļ domās par savu skolas laiku Zviedrijā, kur mācījos pamatskolā koka un dzelzu darbus. Bet šis darbs bija radīt rotu, ko pats valkāšu un varēšu par to citiem stāstīt un rādīt. Sirsnīgi pateicos saviem skolotājiem Normundam un Mārai Gobām, kā arī Crystal Rasai par padomiem, ieteikumiem un pacietību!

Rotkalšana– viena no 3x3 visu laiku iemīlotākām ievirzēm ar saknēm bēgļu nometnēs un Latvijas pirmās neatkarības laika tradīcijās

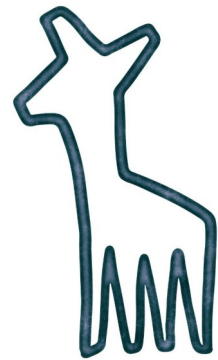
Ievirzes

Ādas darbi ar Mārtiņu Kuplēnu-Ewart: Visu varam! Vai tev pašai patīk? Vai esi apmierināta? Tā enerģiski runā Mārtiņš

Mārtiņš, kas pašmācības un YouTube ceļā ir apguvis ādas darbu iemaņas, ar lielu un pozitīvu sajūsmu, iedrošināja un pamācīja gan bērniem, gan pieaugušajiem kā strādāt ar ādu. Izmantojot nažus, lineālus, smilšpapīru, šablonus un daudzus citus rīkus, kā arī adatas un diegu, trīsreiztrīsnieki izveidoja atslēgu piekariņus ar latviskiem rakstiem, maciņus ar apšūtām malām un tad vēl brīvo projektu. Cits izmantoja arī lāzera iekārtu, lai pats savu dizainu iededzinātu un, lai aparāts precīzi izgrieztu pēc datora programmas ievadīto formu. Piedzīvojām jaunas skaņas instrumentiem sitot un griežot, jaunas smakas no dedzinātās ādas, jaunas sajutas pirkstiem un jaunu vēl nebijušu prieku visapkārt!

– Aija Auziņa

Dzimtas emocionālais mantojums: nasta un dāvanas

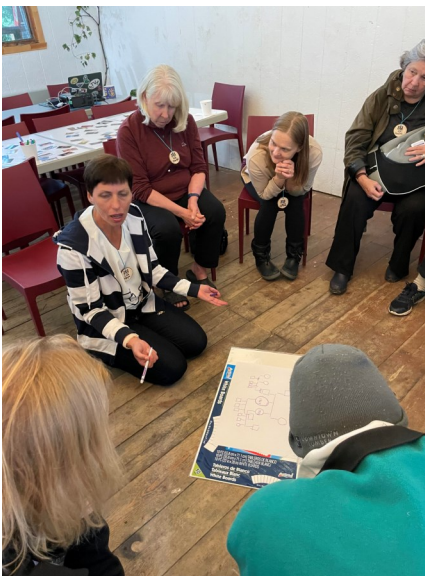
Lelde Kāpiņa, ievirzes vadītāja:

Pirmo reizi esot Kanādas Tērvetē un ieraugot šo skaisto vietu, kas veidojusies dabas un cilvēku sadarbības ceļā, saredzu, ka tērvetieši ir kā viena liela, īpaša ģimene. Tikai maza daļa no šīs ģimenes locekļiem ir savā starpā saistīti ar radniecības saitēm, taču tuvība, siltums, drošības sajūta un savstarpējais atbalsts, ko te sajutu, manās acīs parāda tērvetiešus kā īstu un veselīgu ģimeni. Ievirzē "Dzimtas emocionālais mantojums – nasta vai dāvanas", dalībnieki pētīja sevi kā daļu no savas gan zināmās, gan reizēm arī pavisam maz pazīstamās izcelsmes ģimenes.

Mēģinājām izprast iepriekšējo paaudžu grūtību pārvarēšanas veidus un ieraudzīt arī savu senču trauslumu un ievainojamību. Centāmies sajūst piederību dzimtas veselumam, saskatīt savas vērtības kā daļu no dzimtas mantojuma un sajūst brīvību izvēlēties, kuras vērtības un pārlicības paturēt un no kā iespējams atteikties.

Dalībnieki teica:

"Sapratu, ka vēlos aizpildīt savas ģimenes vēstures baltos plankumus un pārrāvumus starp paaudzēm."

"Tas bija pārsteidzoši un negaidīti. Biju pārsteigta par atbildēm, ko saņēmu uz saviem jautājumiem."

"Iesaku šo ievirzi, jo tā ir oriģināla iespēja atrast atbildes, ja vien paliec pats atvērts."

"Pateicos par iespēju vēl tuvināties ar savu ģimeni. Sajūtos mūžīgāka un priecīgāka. Es pati varu izvēlēties, kā izpausties mūsu etniskajā vidē. Un izvēlēšos, kādu mantojumu atstāt."

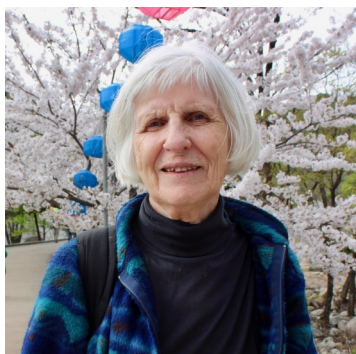
"Esmu tik pārsteigta par to, ko atklāju."

"Ieraudzīju, kā mūsu vecāki mūs ietekmēja ar savu traumu... Šķita, ka jau visu zinu, jo biju jau par to domājusi, bet, pasakot to skaļi, es pieņēmu to kā īstenību, kā realitāti. Bija svarīgi to pateikt skaļi."

"Domāju par savas dzimtas stiprajām sievietēm. Kā stiprās mātes audzina savus dēlus. Svarīgi pieņemt, ka ir kāda cena, ar ko gan mātes, gan dēli maksā par to, ka jābūt stiprajām sievietēm."

"Fantastiska ievirze. Pateicos visiem par uzticību un atbalstu."

Aušana ar celiem pie meistas Zintas Enzeliņas

Sena ir aušana ar celiem vēsture, vismaz 2000 gadi. Nevar paļauties uz intuīciju, un ieteicams prievītes jau prast noaut. Vajag arī meistaru kā Zintu Enzeliņu, kas ierāda un palabo. Ievirzē nenotiek blakus sarunas, jo ļoti jedomā līdzī, lai neielastu kļūdu gan uzstādot, gan aužot šauro, rakstaino aukliņu. Bet radošā darba gandarījums jau ir liels, lai arī līdz meistarībai vēl tālu!

Seko stāsts, par šo brīnumu ... Reiz tumšos bēniņos sanāca mācekļi, kas gribēja zināt, kas tās tādas celaines. Mīklai risinājumu iemācījās seši 3x3nieki.

Mīkla: Kas ir papes četrstūrīši ar izspiestu caurumu katrā stūrī? Burvju rīks!

Kas ir pats burvis? Audēja

Kas burvi mācīja? Meistare Zinta

Ko viņa iemācīja? Celaines aust.

Kā meistars to darīja? Izmērītos krāsainos vilnas diegus rādīja pareizi savērt katrā caurumā, piesieties pašam pie margas, cilināt celus un teikt burarmvārdus. Kādi tie buramvārdi: "Uz sevi, prom, uz sevi, prom, ceturtdaļu, pusīti, ceturtdaļu, pusīti. Paciņu sasiet."

—Aija Auziņa

Linu lupatas

Šo ievirzi vadīja Mirdza Avens. Tā bija pirmā reize, kad kaut ko tādu izmēģinājām. Mājās jau mums ir daudz lina galdautu un celiņi, kurus nekad nevarēsīm pilnīgi izmantot. Tā mēs izmēģinājam darināt kaut ko jauno. Iznāca brunči, krekls, josta un vēl. Vislielākais gandarījums bija vadītājai iemācīt trim jaunām sievietēm, kā šūt ar šujmašīnu un tās katra sagatavoja vienu vai divas dāvanu kulītes.

—Mirdza Avens

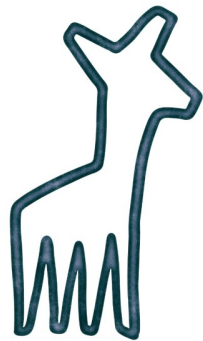

Prievīšu aušana

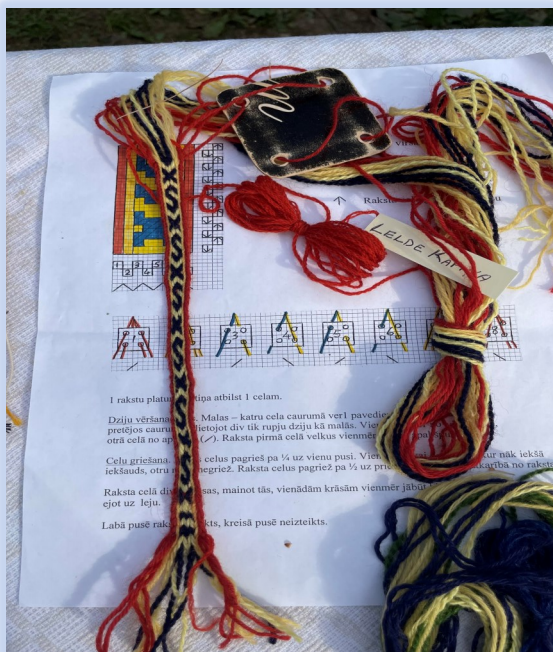
So ievirzi pasniedza Zinta Enzeliņa ar Mirdzu Avens. Vairums no dalībniecēm šo amatu mācījās pirmo reizi. Katrai bija savas spējas un izturība, bet beigās ikviena varēja kaut ko iemācīties. Bija arī dalībnieces, kuras laida vaļā ar pašu idejām un spējām. Abas vadītājas iemācījās viena no otras arī kaut ko jaunu aušanas pasniegšanā.

— Mirdza Avens

Aušana

Prievītes un celaines

Prievītes un celaines

Lina lupatas – Kā atrast jaunu dzīvi liniem, kas stāv mājās nelietoti?

Filcēšana

Inga Zariņa sagaidīja dalībniekus ar savu krāšņo vilnu un košo dziju krājumiem. Viņa labprāt pieņēma arī "pieklīdējus", kurus pievilināja dalībnieku raibie izstrādājumi. Daloties ar savām zināšanām un pieredzi, Inga veikli spēja topošajiem māksliniekiem iemācīt dažādas tehnikas un piegājienu, lai ikviens spētu izveidot savus filcēšanas priekšmetus.

Ziepju putām šļakstot, dalībnieki rullēja, berzēja, sita, meta un bakstīja savus projektus, kuri tapa par bļodām, lellēm, krellēm, sēnītēm, ziepītēm, lampiņām, mākonīšiem un cepurēm. Kopā sēžot, veidojot savus objektus, izskanēja sirsnīgas sarunas, smieklī un stāsti, "piefilcējot" dalībniekus viens otram jaunizveidotajā un stiprinātā draudzībā.

– Katrīne Sausiņa

Māksla visiem

Šoreiz nometnē jauninājums bija īsa starpievirze pēc pusdienām ar nosaukumu "Māksla visiem", kuras laikā nometnes dalībnieki varēja izmēģināt trīs vienkāršas mākslas tehnikas – fotogrāfēšanu, saules gaismas druku (*cyanotype*) un ekspresīvo gleznošanu. Māris Zariņš, Baiba Bumbiere un Indra Skuja-Grīse nedaudz par tām pastāstīja un tad dalībnieki varēja tās uzreiz izmēģināt. Šīs starpievirzes ideja balstās uz to, ka ikvienam piemīt spēja saskatīt skaisto un radīt. Darbniecu mērķis ir veicināt radošumu un pašizpausmi, parādīt, ka katrā no mums ir kaut kas no mākslinieka. – Baiba Bumbiere

Māksla visiem: akvareļi

3x3 dalībniekiem bija iespēja izmēģināt roku gleznojot ar ūdenskrāsām ekspresīvā tehnikā. 45 minūšu laikā bija "paātrinātais" kurss krāsu teorijā, kā uzvedās ūdens un krāsu pigmenti uz papīra.

Pēc tam dalībnieki centās sapludināt krāsas, vērodami, kā ūdens dabojās uz papīra, nejaucot krāsas kopā vairāk kā vajadzīgs. Šis process prasīja pacietību un uzmanību ļaut ūdenim darboties. Daži bērni garām ejot, pamanīja krāsas un papīru un uzprasījās izmēģināt roku. Protams, šī iespēja visiem tika dota.

– Indra Skuja-Grīse

Māksla visiem : saules druka

Saules druka (*cyanotype*) ir viena no pirmajām drukas tehnikām. Bez sarežģīta aprīkojuma, sakārtojot ziedus un lapas kompozīcijā uz īpaši sagatavota papīra, atstājot tos dažas minūtes saules gaismas ekspozīcijā, parādīsies augu kontūru nospiedums uz tumši zila fona. Šī vienkāršā aktivitāte ļauj radīt unikālus un skaistus mākslas darbus.

– Baiba Bumbiere

Fotografēšana: Pastkartes no Tērvetes Māris Zariņš stāsta

Lēni staigājot un vērojot apkārtni, es aicināju cilvēkus iedomāties, kāda varētu būt bilde, kura vislabāk izsaka savu domu, sajūtas un noskaņu. Tas palīdz radīt spēcīgākas bildes, bildes ar vēstījumu. Latviski vēl neesmu piemeklējis piemērotu tulkojumu "expression of care", kas labi izsaka nozīmes (vai jēgas) papildītas bildes ar vērtību. "Bija interesanti sekot šiem norādījumiem. Tas bija vērtīgi un būs noderīgi nākotnē, kad turpmāk fotografēšu."

Smieklu joga: Mums visiem noderētu ikdienā smaidīt un smieties vairāk!

Vadītāja Baiba Bumbiere

Cik saprotama ir cilvēku izbrīna, izdzirdot par smieklu jogu! Vai būs jāstāv uz galvas un jāsmejas, vai maz ir iespējams smieties bez iemesla?

Nodarbības dalībnieces varēja pārliecināties, ka smieklu joga ir pieejama ikvienam jebkurā vecumā un tā neprasa īpašu fizisko sagatavotību. Mūsu smadzenēm nav svarīgi, vai smieklis ir spontāni, vai "mākslīgi". Tās fiksē noteiktu sejas muskuļu grupu darbu, sajūt skābekļa pieaugumu asinīs, diafragmas kontrakcijas un saprot, ka brīdis ķermenim dot endorfīnu, prieka un labsajūtas hormonu. Ikdienā mēs dabiski tiecamies pēc smiešanās, tāpēc labprāt tikamies ar draugiem, meklējam humora raidījumus vai filmas, jo tas mums palīdz atslābināties un justies labi.

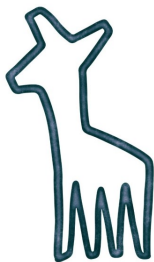
Nodarbojoties ar smieklu jogu, var uzlabot garastāvokli, mazināt stresu un stiprināt imūnsistēmu ar īpašiem elpošanas vingrinājumiem.

Nodarbības parasti sākas ar iesildīšanās vingrinājumiem un vieglu stiepšanos. Tad dalībnieki iesaistās dažādās aktivitātēs, kas izraisa smieklus – no vienkāršas smaidīšanas līdz skaļai smiešanās un spēlēm. Smieklu spēles palīdz atraisīties, pieņemt sevi un citus, cilvēki parasti izjūt, kā atbrīvojas ķermenis un izgaist stress. Smieklu joga parasti notiek grupās. Visi ir novērojuši, ka smieklis ir lipīgs, līdz ar to, sākotnējais mulsums ātri pazūd, un rodas bērnišķīga ziņkārība, kāds varētu būt nākamais vingrinājums, kādā veidā vēl mēs varētu smieties? Mēs varam smieties tūkstoš veidos un tad satikt citus un atklāt vēl citus tūkstoš veidus, kā pasmieties kopā.

No dalībnieku pārdomām pēc nodarbības: "Es atskāru, cik maz es patiesībā smejos ikdienā, cik maz smaidu." "Ir tik patīkami smieties līdz asarām. Esmu pārsteigta, ka to var panākt šādi – elpojot un kustoties." "Man bija liela skepse un aizspriedumu par iespēju smieties bez iemesla, taču citu dalībnieku smieklis atraisīja arī manus smieklus. Tā bija neparasta un patīkama pieredze."

Esmu pārliecināta, ka savu pirmo smieklu jogas nodarbību atcerēsies ikviens. Ceru, ka uzdāvinātais Smieklu krēms tiks lietots bieži un dalīts tālāk citiem.

Ho-ho-ha-ha-ha!

Kāpiens Ērgļu klintīs

Tērvete ir bagāta ar garākām un īsākām pastaigu takām gar upi, pa mežu, uz ūdenskritumu. Tie, kuriem 3x3 nometnē kārojās izkustēties pēc ilgākas sēdēšanas rokdarbu darbnīcās, piektdienas pievakarē varēja doties 2,5 stundu garā pārgājienā uz Ērgļu klintīm. Lai arī klintis nav augstas, ap 110m, kāpiens ir stāvs. Skaistais skats uz kalniem un ielejām, kurš pavērās no klints virsotnes, bija lieliska dāvana par pūlēm. Kalna galā dziedājām un izmēģinājām gavilēšanu, skanēja labi tālu ar vairākām atbalsīm. Apskatījām zem sagāztajiem kokiem vietējo tērvetiešu iekārtotu nojumi. Mūsu ceļvedis stāstīja, ka tā ir laba vieta, kur ziemā var palikt pa nakti, ja ir vēlme pēc ekstrēmiem piedzīvojumiem. Atceļā netīšām iekāpām zemes lapseņu (*Sphex*) pūznī. Brrr, tās dzeļ ļoti sāpīgi un koduma vieta dedzina ilgi. Pēc tādiem nepatīkamiem satraukumiem, tomēr pilni ar pozitīviem iespaidiem, laimīgi un ar labu ēstgribu atgriezāmies nometnē tieši uz vakariņām. Paldies mūsu gidam!

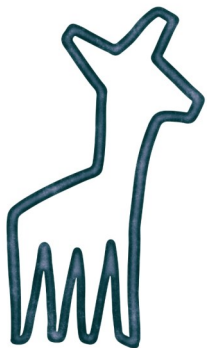
– Baiba Bumbiere

Pievakarē

Vakara programmas

23. augusta piemiņas brīdis – Molotova-Ribentropa pakta parakstīšanas diena

23. augustā nometnes daībnieki sapulcējās pie 14. jūnijā deportēto pieminekļa, lai pieminētu visus, kas okupācijās gājuši bojā. Rokās sadevušies, pāri pļavai devāmies uz karoga laukumu, kur tradicionālās dziedāšanas ievirzes dalībnieki novadīja 1980. gados folkloras kustības iemīļoto dziesmu „Dziedātāju māsu devu”. Elīna Pinto aizkustinoši uzrunāja klātesošos. Tie, kuri 1989. gadā piedalījās Baltijas ceļā pastāstīja par redzēto un sevis piedzīvoto šajā dienā. Karodznieki uzvilka karogus un visi kopā nodziedājām „Daugav’ abas malas”. Notikuma videoklips nonāca arī Latvijas Televīzijā un tika parādīts ēterā.

Indras Skujas-Grīslas veltījums 23. augusta piemiņai

Par 23. augustu

23. augusts ir diena, kad 1939. gadā nacistiskās Vācijas Ārlietu ministrs Ribentrops un Padomju Savienības Ārlietu tautas komisārs Molotovs parakstīja savstarpēju neuzbrukšanas līgumu. To mēdz saukt par Molotova–Ribentropa, Hitlera–Stalīna vai Nacistu-Padomju paktu. Slepenā pielikumā abas lielvaras vienojās par ietekmes zonām, Latviju un Baltijas valstis atdodot Padomju Savienībai. Līdz ar šo, Latvijas Republikas suverēnās tiesības uz pašnoteikšanos tika nelegāli pārkāptas un pavēra ceļu uz sekojošām Padomju, vācu un atkal Padomju okupācijām, deportācijām, represijām un garo apspiestības periodu. Šo pielikuma eksistenci noliedza līdz 1989. gadam un Maskavā protokola oriģināls tika izstādīts tikai 2019. gadā. Tas ir pierādījums, ka Latvija brīvprātīgi neiestājās Padomju Savienībā 1940. gadā.

1989. gadā pieminot šī pakta 50 gadus kopš pakta parakstīšanas dienu, Latvijas Tautas fronte kopā ar Igaunijas un Lietuvas Tautas frontēm, izveda Baltijas ceļa akciju, sapulcinot divus miljonus, kas rokās sadevušies izveidoja cilvēku ķēdi pāri visām trim Baltijas valstīm. Tas bija protests pret nelegālo Padomju okupāciju un sauciens pēc brīvības, kuru pasaule arī sadzirdēja. Trimdā jau daudzus gadus tautieši bija pulcējušies uz protesta akcijām savās mītnes pilsētās dažādās pasaules malās, lai pievērstu uzmanību Latvijas nelegālai okupācijai. Turpinām šo dienu atzīmēt, jo austrumu kaimiņš vēl arvien apdraud Latvijas Republikas tiesības uz neatkarību.

Izstāde un sienas avīze

Noslēguma vakars

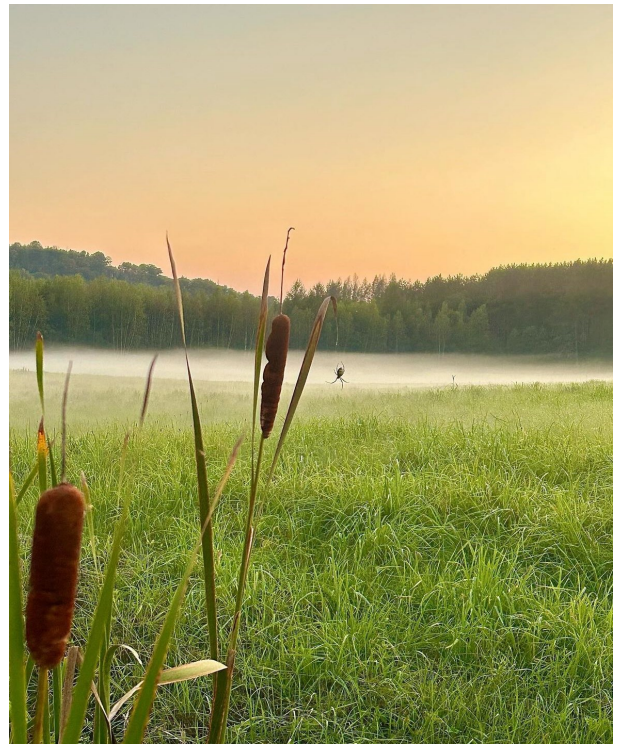
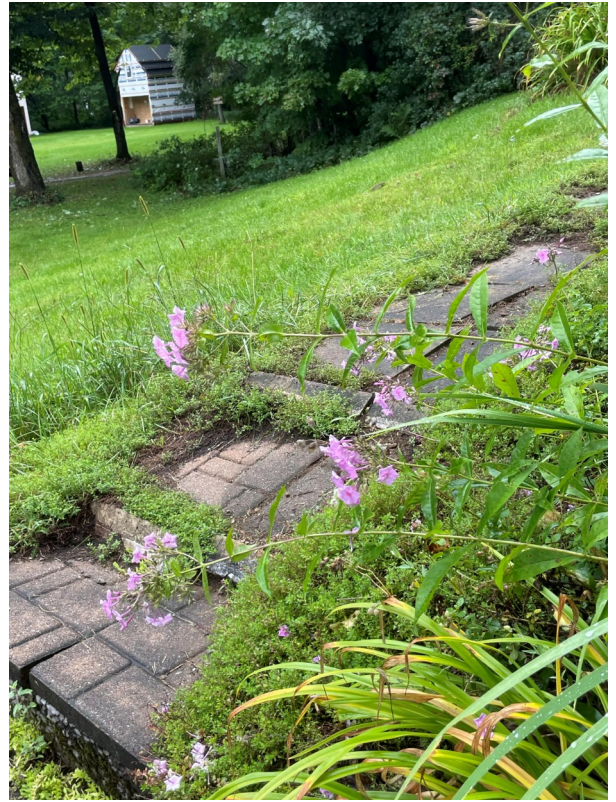

Noslēguma vakars

Sirsnīgs paldies visiem, kas mums palīdzēja!

Kultūras ministrija

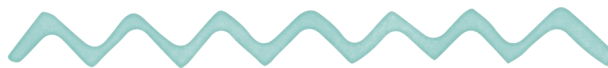
Vadības loks: Mirdza Avens, Daina Brauna, Krišs Brauns, Diāna Briede, Kārlis Briedis, Baiba Bumbiere, Lauma Cenne, Mārtiņš Kuplēns-Ewart, Dace Veinberga, Inga Zariņa, Viesturs Zariņš

Ieviržu vadītāji: Aija Auziņa, Mirdza Avens, Baiba Bumbiere, Zinta Enzeliņa, Māra Goba, Normunds Goba, Lelde Kāpiņa, Martiņš Kuplēns-Ewart, Igeta Ozoliņa, Elīna Pinto, Crystal Rasa, Indra Skuja-Grīse, Inga Zariņa, Māris Zariņš, Viesturs Zariņš

Paldies arī atbalstītājiem, līdzjutējiem un izpalīgiem! Vilim Ābelem, Intai Hūnai, Rita Jozuus, Vizmai Kaļiņai, Mārim Kalniņam, Jānim Lielāmeram, Vitai Plūmei, Anitai Porietei-Bedard, Kaspam Reinim, Ģirtam Sīpoliņam, Silvijai Sīpoliņai, Konstantīnam Skaredovam, Reinim Šveikovskim, Jānim Vītolam, Joe Ward

Šajā numurā turpinām izmantot Anša Kalniņa radītos dizaina elementus. Īpašs sveiciens Ansim!

Īpaši mīls paldies tekstilmāksliniecei Vitai Plūmei par brīnumskaistām grāmatzīmēm, kas iepriecināja ieviržu vadītājus un rotkalei Lilitai Spurei, kura aizdeva rotkaļu ievirzei savus darba rīkus!

3x3 nometnes Tērvetē Avīze

Redakcija: Baiba Bumbiere, Dace Veinberga

Līdzstrādnieki: Viss vadības loks

Fotogrāfijas: Māris Zariņš, Diāna Briede,
Dace Veinberga, Lauma Cenne

Epasts: info@3x3tervete.ca

Mājas lapa: 3x3tervete.ca

Facebook: [3x3tervetekanda](https://www.facebook.com/3x3tervetekanda)

